ULTIMUL ACT AL BARAJULUI PENTRU DIVIZIA B

Numai Știința Bacău n-are emoții...

La București și Cluj, se va consuma, mîine, ultimul act al barajului pentru promovarea în divizia B. După disputarea a două etape, o singură echipă, Știința Bacău, a reușit să acumuleze punctajul maxim și să-și asigure calificarea în campionatul diviziei B. În programul etapei figurează partide deosebit de importante pentru desemnarea celorlalte 3 echipe care vor activa în divizia secundă.

Toate formațiile și-au continuat pregătirile în aceste zile, antrenorii respectivi făcînd ultimele recomandări elevilor lor pentru jocurile de duminică.

În programul ultimei etape figurează următoarele meciuri:

● BUCUREȘTI: Stadionul Giulești: I.M.U. Medgidia — Metalul Plopeni; stadionul Politehnica: Știința Bacău — Metalul Tîrgoviște. AMBELE PARTIDE VOR ÎNCEPE LA ORA 17,30.

● CLUJ: Stadionul municipal: Știința Petroșani — Olimpia Satu Mare; stadionul Clujeana: Minerul Anina — Chimia Făgăraș. AMBELE MECIURI VOR INCEPE LA ORA 10.

NICUȘOR — ANTRENOR PRINCIPAL LA DINAMO BUCUREȘTI!

În cadrul unei ședințe de analiză a comportării echipei în sezonul trecut, conducerea clubului Dinamo București a hotărît să renunțe la serviciile antrenorului **Bazil Marian.** Noul antrenor al dinamoviștilor bucureșteni este, de ieri, DUMITRU-NICOLAE-NICUȘOR, care revine, astfel, la vechea lui echipă după o frumoasă activitate desfășurată la Bacău.

Antrenorului **Bazil Marian** i s-au oferit postul de antrenor principal la Dinamo Bacău sau cel de antrenor în cadrul clubului Dinamo București. Deocamdată, el nu s-a pronunțat, cerînd cîteva zile pentru meditație...

Victor Stănculescu — la Progresul!

În cadrul unei ședințe a biroului clubului Progresul București, a fost acceptată demisia antrenorului Cornel Drăgușin. În viitorul sezon alb-albaștrii vor evolua sub pregătirea antrenorului **Victor Stănculescu,** ajutat de fostul jucător al Progresului, **Alexandru Caricaș.**

Tot în cadrul acestei ședințe s-a hotărît ca nici un jucător să nu primească dezlegare. Deci, zvonurile cu **Țarălungă** și **Măndoiu** s-au dovedit false.

ION BĂLĂNESCU VA ANTRENA ÎN SEZONUL VIITOR PE POLITEHNICA BUCUREȘTI

Ion Bălănescu — care a condus în trecutul sezon echipa piteșteană F.C. Argeș — este noul antrenor al Politehnicii București.

„Calm plat" la Petrolul...

Ieri, ne-a vizitat la redacție antrenorul federal V. Mărdărăscu care a participat, ca reprezentant al F.R.F., la ședința de analiză a secției de fotbal a clubului Petrolul Ploiești. Din discuțiile purtate cu dînsul, am aflat că în viitorul sezon, prin plecarea antrenorului Ilie Oană în Grecia, echipa ploieșteană va fi condusă de cuplul C. Cernăianu — N. Marinescu. Cu această ocazie secția de fotbal a clubului Petrolul a hotărît ca la începutul sezonului viitor să organizeze, într-un cadru festiv, retragerea din activitate a jucătorilor Pahonțu, Dridea și Sfetcu.

Jucătorii Moldoveanu și Pall au primit dezlegare pentru cluburile Politehnica Iași și, respectiv, Dinamo București. Noii antrenori ai Petrolului intenționează să lanseze o serie de jucători-tineri, foarte talentați, din categorii inferioare.

MICROSTATISTICĂ

ECHIPE: Seniori: 2 A, 1 B, 33 — județ, 10 — municipiu. Juniori: 13 — în județ, 7 — municipiu.
Copii: 9 — județ, 8 — municipiu, 30 — în campionatul școlar, cu jucători nelegitimați.
JUCĂTORI LEGITIMAȚI: 1 542 (jucători activi).
ANTRENORI: 48 (dintre care 25 cu contracte).
ARBITRI: 158 (dintre care 49 de categoria I).
TERENURI: două stadioane și 10 terenuri obișnuite în orașul Arad, 35 — în județ (fără cele sătești, neregulamentare).
PERFORMANȚE: U.T.A. — de 5 ori campioană a țării la seniori și de 4 ori la juniori.

Proaspăt înființată, I.T.A. avea să aducă Aradului, cu 23 de ani în urmă, primul titlu de campioană. Marki, Slivăț, Lorant, Reinhardt, Pall, Băcuț I, Bonihady, Mercea, Covaci, Stibinger și Toth III au făcut un simplu „galop de sănătate" în primul campionat organizat după război — este vorba de ediția 1946—1947 — totalizînd, la încheierea întrecerii, 11 puncte mai mult decît echipa clasată pe locul al doilea! Din 26 de meciuri, I.T.A. cîștigase 20, terminase 4 la egalitate și doar în două jocuri gustase și ea din cupa amară a înfrîngerii, din care băuseră din plin adversarii ei. Nici formația care a evoluat în campionatul următor — Marki, Vass, Farmati, Reinhardt (Băcuț I), Pall, Petschowschi, Covaci, Mercea, Bonihady, Stibinger și Dumitrescu — n-avea să întîmpine o rezistență prea mare, cucerind campionatul cu un avans de 5 puncte și oferind suporterilor ei următorul bilanț: 30 de jocuri susținute, 22 cîștigate, 6 terminate la egalitate și 2 pierdute. Un golaveraj copleșitor — 129:31! — venea să încununeze acest succes. Un nou tablou, la mare luptă de data aceasta, în 1950, și...

Marea I.T.A. a acestor ani nu era, totuși, decît o echipă de seră, cultivată cu grijă, dar neavînd în jurul ei un teren fertil. Nu este de mirare, deci — mai ales cînd celelalte echipe s-au... dezmeticit — că anilor de glorie i-au urmat ani de restriște, soarele apărînd din nou pe cerul arădean doar în 1954, cînd U.T.A. a smuls al patrulea titlu de campioană. În rest, zile de neliniști, momente de nesiguranță, o luptă permanentă, de multe ori dramatică, pentru a supraviețui în prima divizie, acolo unde fusese, cîndva, regină.

Ca pasărea Phoenix

Dar iată că în campionatul 1968-1969, U.T.A. a ieșit din tranșee, dezlănțuind o mare ofensivă, la capătul căreia jucătorii ei au îmbrăcat tricourile de campioni ai țării. Arădenii nu trăiau pentru prima oară această satisfacție. Dar niciodată, credem, bucuria n-a fost mai mare. Și pe bună dreptate. De data aceasta, succesul U.T.A.-ei nu s-a mai datorat unor mari vedete, unei generații excepționale de jucători. El a fost pregătit, pas cu pas, tocmai în anii grei cînd echipa s-a găsit de atîtea ori la marginea prăpastiei. Atunci a triumfat ideea de a se relua totul de la început, de a se sădi pentru a se culege, cîndva, roade. Și U.T.A., poate, ar fi reușit să adune la Arad o serie de nume sonore, care să redea echipei strălucirea de altădată. Dar, aceasta n-ar fi reprezentat mai mult decît un expedient, o soluție de moment, o obligație de a urma mereu aceeași cale, ducînd o luptă inegală pînă la urmă cu marile cluburi bucureștene, tentante pentru orice fotbalist.

★

Și U.T.A. a înțeles să se bizuie pe forțele proprii, pe jucătorii care au început să bată mingea pe străzile Aradului sau pe ulițele satelor din județ, formîndu-se încetul cu încetul ca jucători. Principalul laborator avea să fie centrul de juniori U.T.A., înființat în 1955. Retrăgîndu-se, în acel an, din activitatea competițională, Coco Dumitrescu a trecut la acest centru, făcînd din munca lui aici un adevărat crez. Și, în vreme ce mari antrenori (Ghiță, Albu, Coloman Braun-Bogdan, Petre Steinbach, dar și meșteri veniți din afară, ca Opata și Blum) și-au legat numele de prima echipă, Coco Dumitrescu a luat în primire materia primă, modelînd-o și valorificînd-o. El avea să dea Aradului și fotbalului românesc pe Ion Pîrcălab. Poate că, în cazul acestuia, a fost vorba și de o preocupare specială. Oricum, succesul a fost deplin, Pîrcălab ajungînd, la nici 17 ani împliniți, în prima echipă a U.T.A.-ei și atrăgînd atenția Bucureștiului, care l-a și... răpit pînă la urmă, deschizîndu-i, este adevărat, porțile marii afirmări. Și Pîrcălab nu este singurul exemplu. Domide, Axente, Șchiopu și Czako, pentru a ne referi la prezent, au fost elevi silitori ai aceluiași centru de juniori. Dar ar fi greșit să ne gîndim numai la vîrfuri. Un mare sufletist arădean, antrenorul emerit Coloman Braun-Bogdan, ne spunea într-o zi că UTA a „produs", de-a lungul anilor, zeci și sute de jucători, care au evoluat în diferite orașe ale țării, purtînd tricourile unor echipe din diviziile A, B și C. Avînd la dispoziție această „fabrică", U.T.A. n-a trebuit să se uite în ograda vecinului, așa cum au făcut (și fac!) alte echipe. Dacă cineva ar vrea să ne combată, făcînd aluzie la Lereter și Petescu, care s-au format ca jucători cu experiență la alte echipe, i-am putea răspunde că, atît unul cît și altul, nu mai avuseseră credit în arena fotbalistică, grupările la care jucaseră pînă atunci acordîndu-le dezlegarea cu un oftat de ușurare... Și iată că, la U.T.A... în climatul propice ce există aici, Lereter, la o vîrstă cînd alți fotbaliști și-au pus de mult ghetele în cui, și Petescu (care, de fapt, s-a întors la vatră, el fiind originar din Pecica), trăiesc anii cei mai frumoși din activitatea lor.

O școală a fotbalului

Dar, să nu ne depărtăm de centrul de juniori al U.T.A.-ei și să vedem ce muncă se desfășoară aici. În primul rînd, să vă spunem cine sînt „profesorii". Antrenor coordonator este Dan Alexandru, el bizuindu-se pe foștii internaționali, Mercea și Farmati, ca și pe un grup de instructori. Cîți tineri sînt inițiați de ei în tainele fotbalului? Plafonul maxim prevede 120 de copii și juniori. În realitate însă, cifra este mult mai mare, pentru că operația de selecție nu se face doar o singură dată, ci are un caracter permanent, la acest centru perindîndu-se într-un an aproape 1 000 de tineri. Nici unul dintre ei nu pleacă de-aici fără să fi acumulat o serie de cunoștințe utile. Cei care rămîn, cei care fac față repetatelor selecții, au toate motivele să fie fericiți. Vor fi TITULARI în echipele de copii, apoi în formația de juniori și în cea de tineret. Iar de aici pînă la prima echipă, drumul parcă nu mai este atît de lung. L-au parcurs și alții! Mulți dintre acești tineri sînt copii de fotbaliști sau rude ale acestora. Dezideriu Schwartz, care a ajuns în echipa de tineret a U.T.A.-ei (și probabil că nu se va opri aici!) este fiul lui „Sobi" Schwartz, marele internațional al Ripensiei, de acum 3 decenii. Mai e nevoie să vă spunem și cine este tatăl lui Andrei Mercea... II?

Centrul de juniori U.T.A. este bine dotat cu materiale și echipament. Nu tot atît de bine se prezintă lucrurile cînd este vorba de locul de instruire — de terenurile de antrenament. Din acest punct de vedere, nici echipa „mare" nu are o situație privilegiată, ea antrenîndu-se, în general, pe terenul Indagrara. Nu este vorba însă de o lipsă provenită din vina cuiva. Cauzele sînt de ordin obiectiv. Înțelegîndu-le (în oraș sau în imediata lui apropiere nu există nici un teren propice de a fi amenajat), jucătorii caută să se adapteze condițiilor existente. Ei se bucură, oricum, că stadionul U.T.A. este în curs de regazonare, astfel că, la toamnă, echipa campioană va avea la dispoziție, măcar pentru meciuri, un teren ireproșabil. Și este, probabil, numai una din măsurile pe care le ia U.T.A. pentru a se prezenta cît mai bine în Cupa campionilor europeni...

Dincolo de bariera orașului

Vă propunem acum să părăsim Aradul (fără a mai întîrzia pe la Vagonul, care se pregătește să se răzbune pe suratele din „B") și să înregistrăm și alte aspecte ale fotbalului **arădean,** care privesc activitatea ce se desfășoară în acest sport în satele și orașele din județ.

Și, cum nicăieri nu se pot forma cadre decît în focul competițiilor, să vedem, în primul rînd, în ce întreceri sînt angrenați ceilalți pasionați ai fotbalului, care n-au urcat încă prea departe pe treptele măiestriei sportive. Cea mai importantă dintre ele este campionatul județean, în care, anul acesta, și-au măsurat forțele 13 echipe, printre care și cîteva de la sate. Și, dacă Teba Arad se poate lăuda cu victoria finală, Stăruința Dorobanți are și ea destule motive de mîndrie, legate de buna ei comportare, dar mai ales de frumoasa bază materială de care dispune. Nu e puțin lucru să găsești într-o comună un stadion cu vestiare **adevărate,** cu dușuri calde, ca să nu mai vorbim de terenul de joc, neted ca o masă de biliard. Dacă n-am avea în vizor, în prezentul material, doar fotbalul, ar trebui să ne oprim și asupra altor fapte demne de relevat. Stăruința Dorobanți fiind un club în miniatură, cu 120 de sportivi LEGITIMAȚI, la fotbal, oină, popice și handbal. Păcat că nu s-a nimerit să fim la Dorobanți într-o zi de meci. Ne-am fi simțit ca la un meci de divizie, în mijlocul celor 800—1 000 de spectatori, deosebit de entuziaști. În deschidere, am fi văzut și un joc de juniori, acesta fiind obligatoriu și mobilizînd în competiție un mare număr de tineri. Vorbind despre noua generație, este cazul să amintim și despre centrul de copii de la Pecica, care cuprinde 2 grupe cu cîte 20 de jucători, instruiți de fostul internațional Ștefan Dobra. Comuna are, de altfel, o veche tradiție fotbalistică, de aici luîndu-și zborul spre înălțimile consacrării Petescu, Bacoș, Șchiopu și alți jucători de la U.T.A.

Doi membri ai comisiei județene de fotbal, Tiberiu Gaci și prof. Romulus Popescu, ne-au pus la dispoziție o serie de date interesante în legătură cu activitatea fotbalistică din această parte a țării, pe care le consemnăm la microstatistică. Ei ne-au vorbit despre campionatul județean 2, la care participă 15 echipe împărțite în două serii, despre campionatul școlilor generale, ca și despre întrecerea școlilor profesionale. Ei ne-au prezentat și pe tov. Doina Ghei, secretară a Consiliului județean pentru educație fizică și sport, care a luat nota 10 la examenul teoretic de arbitri de categoria I! Ea are o îndelungată experiență în materie, avînd la activ zeci de meciuri arbitrate, la centru și la linie, în campionatul județean și în celelalte competiții desfășurate cu regularitate.

Probleme de aritmetică

Ceea ce n-am înțeles, stînd de vorbă cu cei doi activiști sportivi, a fost dezinvoltura cu care mi-au comunicat cifra fotbaliștilor legitimați din județul Arad: 1 542. Cu copii și juniori... II cu tot! Oare tineretului de pe aceste meleaguri nu-i place prea mult fotbalul? Sau există alte cauze care fac ca numărul jucătorilor legitimați să fie atît de mic, într-un județ în care numai capitala lui are 170 000 de locuitori și unde se vorbește despre fotbal de dimineață pînă seara? Sînt întrebări pe care ar fi trebuit să și le pună, înaintea noastră, „organele sportive locale. Ar fi fost loc și pentru o întrebare suplimentară: dacă măcar acești 1 542 de fotbaliști, identificați și aflați în evidență, activează. Poate că nu ne pricepem noi la socoteli, dar, oricum o întoarcem, din moment ce în competițiile fotbalistice nu sînt angrenate decît 66 de echipe, fiecare, să zicem, cu un lot de 16 jucători, înseamnă că mai mult de 1000 de tineri nu întîlnim pe terenurile de fotbal, ceilalți mulțumindu-se cu faptul că sînt legitimați.

Poate că momentul cînd facem aceste reflecții nu este cel mai bine ales, acum cînd arădenii n-au terminat încă cu toasturile pentru U.T.A. Dar, măcar să se țină seama de ele în zilele următoare...

Jack BERARIU

ÎNTR-UN NUMĂR VIITOR: sportul LA IAȘI

KUN I EXPLICĂ...

Ieri, am primit la redacție următoarea scrisoare explicativă semnată de jucătorul orădean Kun I:

În urma articolului apărut în ziarul „SPORTUL" nr. 598 din 8 iulie 1969 „Ce caută Kun I la Timișoara?", m-am hotărît să răspund iubitorilor de fotbal din Oradea și să explic situația mea actuală.

Vă scriu cinstit că îmi pare rău, ca în cazul reușitei mele la facultate, să părăsesc orașul meu natal, familia noastră care se cheamă echipa Crișul, unde am crescut și care m-a consacrat. Renunțarea la avantajele diviziei „A" o fac numai datorită hotărîrii mele ferme de a deveni inginer. Am 22 de ani și cred că m-am gîndit lucid, să-mi fac o carieră profesională bineînțeles continuînd și fotbalul...

Înainte de a veni la Timișoara pentru admitere, am anunțat secția de fotbal prin vicepreședintele ei, ing. H. Cozma.

Conducerea echipei Crișul care întotdeauna a ajutat și a sprijinit jucătorii în făurirea unei cariere profesionale, de data aceasta din interese proprii nu vrea să-mi acorde dezlegarea. În caz de reușită la facultate, sper că voi fi, totuși, înțeles de conducerea echipei Crișul și de iubitorii fotbalului din Oradea.

Cu respect,
KUN I

D. Popescu — nedecis

Am aflat că la echipa Steaua a intervenit un nou „divorț". Unul dintre componenții de bază din ultimii ani ai formației, mijlocașul Dumitru Popescu va părăsi clubul în care s-a consacrat. D. Popescu a primit dezlegarea și astfel se desparte de echipa Steaua.

Cu toate că are mai multe oferte, D. Popescu nu a optat încă pentru un club.

IVĂNCESCU REVINE ÎN LINIA ÎNTÎI...

Mihai Ivăncescu a fost și a rămas același tînăr serios, echilibrat, modest, plăcut la înfățișare și la vorbă pe care-l cunoșteam înainte de „pauza de B" lungă de un an. Urmărindu-i căutătura ochilor, parcă nouă, parcă nițel mai aspră decît o cunoșteam, am înțeles că retrogradarea de anul trecut a Steagului roșu — care a însemnat și uitarea fostului fundaș al națională de către antrenorii lotului reprezentativ — l-a marcat (cît, nu știu exact nici acum) pe **omul** Ivăncescu. Vorbele lui aveau, de altfel, să se înscrie pe portativul a ceea ce un an a fost cîntec fără cuvinte, iar acum a devenit un cîntec al bucuriei, al speranței, al dorului de revanșă...

— N-am avut concediu, pentru că nu mi l-am îngăduit. După încheierea campionatului, m-am pregătit în continuare singur, simțind că am nevoie încă de multe acumulări înaintea focului acestui tur în divizia A pe care-l aștept cu emoții de licean...

— ...în pragul unor examene importante.

— Exact. Îmi doresc ca acest an să fie cu totul deosebit în viața mea. Vreau să rămîn, împreună cu stegarii trei trepte ale gîndurilor și ale activității mele: fotbal, fotbal, fotbal!

— Bine gîndit, frumos spus, bine ar fi dacă la 16 noiembrie (ziua meciului cu Grecia) aș putea să spun: bine împlinit.

— Veți spune. Ca și acel memorabil personaj de film Rocky Graziano, am și eu pe cineva... acolo sus care mă iubește, care ne iubește.

— S-ar putea să ai, să avem, dar prima datorie este să ne... iubim șansele noastre, să facem totul ca marea speranță — 1970 a fotbaliștilor români să devină fapt.

În încheierea dialogului nostru, am să te întreb — deși contravine cerințelor genului — ceva foarte prozaic: multă vreme s-a auzit că vrei să vii la Dinamo București; care-i adevărul?

— Ca mulți dintre fotbaliștii provinciali, mi-aș fi dorit — deși țin la Steagul roșu, unde sînt cel mai vechi jucător din vechea gardă — să joc la această echipă de clasă care este Dinamo București. Este un „11" care poate atinge marea performanță. A venit, însă, într-o zi nea Tinel (n.a. — antrenorul Valentin Stănescu), **s-a uitat la mine și m-a întrebat:** „Mă Mihai, nu crezi că tu ești unul dintre primii care n-au dreptul să părăsească corabia, acum cînd începe furtuna și noi sîntem așa cum sîntem...?" **Am tăcut și am plecat ochii și capul. N-am să părăsesc niciodată echipa căreia îi datorez totul...**

Marius POPESCU

C. RĂDULESCU: SÎNT SUPĂRAT DE FUGA LUI STRAȚ!

Noua promovată în divizia A, C.F.R. Cluj, și-a început de cîteva zile pregătirile prin antrenamente ușoare. În perioada 16—27 iulie, întregul lot se va deplasa la Predeal, unde va continua antrenamentele. Apoi, între 28 iulie și 3 august, ceferiștii clujeni vor disputa 2—3 partide în U.R.S.S., după care pregătirile vor continua la Cluj prin susținerea a cît mai multor jocuri de verificare.

Antrenorul C. Rădulescu e foarte supărat de fuga lui Straț, înapoi, la Rapid. Bay, Soo, Sasu și alți cîțiva jucători și-au manifestat dorința de a veni la C.F.R. Cluj, dar, deocamdată, nimic nu este sigur. Se mai vorbește că Rapid ar ceda o serie de tineri jucători rudei sale din Cluj...

MÎINE LA BRAȘOV: STEAGUL ROȘU — LOKOMOTIV STENDHAL

Mîine, divizionara A, Steagul roșu Brașov va susține o întîlnire amicală internațională în compania formației Lokomotiv Stendhal (R. D. Germană). Meciul se va disputa pe stadionul Municipal, cu începere de la ora 18.

C. GRUIA — coresp. princip.

RIPENSIA LA ORA DEBUTULUI

TIMIȘOARA, 11 (prin telefon). — Evenimentul care a avut loc joi în sala de festivități a Consiliului popular municipal poate fi considerat de o importanță deosebită pentru destinele fotbalului timișorean. Cu acest prilej au fost adoptate o serie de măsuri concrete de îndreptare a situației și pentru crearea condițiilor care să ducă la reabilitarea și reafirmarea fotbalului timișorean. În acest sens, s-a stabilit ca să se amplifice activitatea fotbalistică în rîndurile copiilor; să se consolideze activitatea sportului cu balonul rotund la Palatul pionierilor; să se lărgească sistemul competițional școlar. Alături de aceste măsuri, a fost adusă la cunoștință constituirea în cadrul clubului sportiv studențesc Politehnica a secției de fotbal RIPENSIA, alcătuită prin concentrarea celor mai valoroși jucători din județul Timiș. În acest fel, se vor crea condițiile optime promovării echipei, în cel mai scurt timp, în prima divizie. În lotul echipei C.F.R. au fost trecuți cîțiva jucători care au activat la Politehnica. Noua secție de fotbal Ripensia are ca președinte de onoare pe tov. **Coriolan POP** și ca președinte activ pe tov. conf. **I. FLEȘERIU,** iar secția de fotbal C.F.R. pe tov. **Ilie MORODAN** — președinte de onoare și tov. ing. **I. STAMOREANU** — președinte activ.

Lotul echipei Ripensia, antrenat de **I. Drăghiescu,** este compus din jucătorii **Vidac, Popa, Jucan, Roxin, Bodrojan, Maier, Ujlachi, Mafa, Fülop, Grozăvescu, Petrovici, Rotaru, Dima, Vuici, Surdan, Dobindă, Drăghiescu, Ilie, Panici, Calinin, Seceleanu, Regep, Sandu, Erdei** (Crișul — tineret), **Filip** (C.S.M. Reșița), **Stroie** (Progresul Brăila).

P. ARCAN — coresp. princip.

Loto-Pronosport

Programul concursului Pronosport nr. 29 de duminică 29 iulie 1969, este următorul

I: Carpați Sinaia — Prahova Ploești; II: Poiana Cîmpina — Flacăra Moreni; III: I.R.A. Cîmpina — Caraiman Bușteni; IV: Metalul Buzău — Șoimii Buzău; V: Petrolul Berca — Petrolistul Boldești; VI: Progresul Strehaia — Victoria Tg. Jiu; VII: Electroputere Craiova — Minerul Motru; VIII: C.S.M. Reșița — Victoria Caransebeș; IX: Minerul Bocșa — Metalul Toplet; X: C.F.R. Arad — Furnirul Dета; XI: C.F.R. Timișoara — U. M. Timișoara; XII: Aurul Zlatna — Victoria Călan; XIII: Mureșul Deva — A.S. Cugir.

Vă recomandăm ca înainte de a vă fixa pronosticurile să consultați Programul LOTO-PRONOSPORT de marți 15 iulie a.c. care cuprinde amănunte asupra echipelor din „Cupa de Vară".

● REȚINEȚI!

Astăzi este ULTIMA ZI în care mai puteți depune buletinele pentru concursul Pronosport de duminică 13 iulie 1969.

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO din 11 iulie

EXTRAGEREA I:

68 22 31 62 77 55 74 90 11 43 30 61

Fond de premii: 601 093 lei

EXTRAGEREA a II-a:

51 82 58 79

Fond de premii: 329 513 lei.

PRIMA FINALĂ A „CUPEI ROMÂNIEI" LA TIR CU ARCUL

De astăzi, parcul „Victor Babeș" din Cluj va fi gazda unui important eveniment, prima ediție a „Cupei României" la tir cu arcul, sportul lui Robin Hood.

Competiția este așteptată cu mult interes de pasionații tirului cu arcul care au prilejul să se întrecă în prima confruntare republicană. Această ramură sportivă a fost introdusă din acest an în calendarul sportiv intern.

La această premieră și-au anunțat participarea peste 40 de arcași și 25 de arcașe reprezentînd 9 cluburi și asociații sportive din București, Cluj, Petroșani, Tg. Mureș.

Această competiție constituie o bună ocazie de a compara valoarea atinsă de arcașii noștri cu rezultatele ce se obțin pe plan internațional, întrucît o bună parte dintre ei își îndreaptă gîndurile spre München 1972 cînd tirul cu arcul își va face reintrarea olimpică după o întrerupere de 52 de ani. Pe de altă parte concursul oferă și prilejul de a depăși recordurile republicane stabilite în luna mai cu ocazia „Cupei municipiului Tg. Mureș".

Programul cuprinde întreceri la distanțele de 50 și 30 m, trăgîndu-se cîte 36 de săgeți de fiecare distanță. Regulamentul prevede să se tragă în două manșe, prima — astăzi, cea de a doua — mîine.

Actualele recorduri naționale sînt următoarele: individuale la distanța de 50 m este de 249 p — la băieți și 141 p — la fete, iar la distanța de 30 m băieți: 285 p și fete: 266 p. Pe echipe: 2 409 p — la băieți și 1 757 p — la fete.

La aceste întreceri vor asista și doi antrenori polonezi, invitați de Federația română de tir, pentru un schimb de experiență. Tehnicienii noștri așteaptă cu mult interes acest schimb de experiență deoarece valoarea arcașilor din țara prietenă se bucură de apreciere pe plan internațional.

P. GORETI — coresp.

SUBIECT TV?

În afara șirului de trenuri din copilăria căilor ferate, de trenuri care străbat peisaje exotice, de trenuri care au inspirat scriitori și cineaști, tele-enciclopedia ar mai fi putut aduce pe micul ecran — în ciclul său, recent încheiat — și trenurile excursiilor noastre de sfîrșit de săptămînă. De fapt, pluralul este exagerat pentru că, în momentul de față nu știm să existe în afara garniturii destinate Văii Prahovei alte trenuri complete rezervate turiștilor (deși absența lor se face resimțită). Ce-i drept, C.F.R.-ul pune la dispoziția O.N.T.-ului vagoane atașate la diferite trenuri care se îndreaptă spre cei doi poli ai turismului: muntele și marea.

...Dar să ne închipuim că sîntem în fața micului ecran și urmărim avatarurile unor excursioniști care au dorit să-și petreacă duminica trecută pe litoral. În primul rînd, trebuie să știți că ei n-au avut dreptul să aleagă (de exemplu, acceleratul care sosește la 9 dimineața în Constanța) pentru că unicul tren căruia i se atașează vagoane în această direcție pentru excursii de sfîrșit de săptămînă este personalul de la miezul nopții.

Așadar, ne aflăm în Gara de Nord, în așteptarea personalului 8001. Densitatea pasagerilor pe metru pătrat de peron atinge cifre record. Explicabil: sîntem în sezonul estival și la sfîrșit de săptămînă. Deci: vilegiaturiști, excursioniști de-o zi dar și navetiști. Garnitura este asaltată ca în anii, de mult lăsați în urmă, cînd se făcea simțită penuria de trenuri. Dar... sîntem în sezon estival! Spre locomotivă se află vagoanele rezervate turiștilor. Etichetate, numerotate.... La capătul lor, ghizii fac oficiul de selecționare a pasagerilor. Efort iluzoriu! Pe ferestrele deschise au pătruns în cîteva vagoane grupuri de navetiști.

Turiștii își reclamă locurile, dar se resemnează, cu omenească înțelegere, cînd găsesc pe unul din ele o călătoare oarecare cu doi copii mici sau, într-un compartiment, o familie numeroasă care își urcase pe cei mai mici reprezentanți pînă și în plasele de bagaje. Mișcînd, șușotind, trăgînd cu urechea la un tranzistor, amatorii de litoral descind, în zorii zilei, în gările înșiruite de-a lungul litoralului.

Cînd soarele se apropie de capătul traseului său cotidian turiștii — mai mult sau mai puțin bronzați, mai mult sau (de obicei) mai puțin satisfăcuți de deservirea de pe litoral — iau drumul spre casă. De data aceasta, vagoanele sînt atașate la accceleratul 814. Dar cum? Trei în față, restul la coada trenului (un tren cu lungime ciclopică!). În micile gări de pe litoral, turiștii se precipită derutați fie într-o parte, fie în cealaltă. Chiar și cei calmi, care urcă direct în vagonul oprit în fața lor, sînt dezorientați după ce îi consultă pe conductorii trenului. („Vagoanele O.N.T.-ului sînt la urmă" sau „Vedeți că sînt și în față cîteva vagoane"). Din față, vin cîțiva turiști, contrariați de faptul că n-au fost lăsați să pătrundă în vagoanele care păstrează totuș pe ele însemnele O.N.T.-ului. Încep discuții la înaltă tensiune cu ghizii O.N.T. deși vina este, evident, a unor ceferiști care, la Mangalia, au plasat trei vagoane după locomotivă și le-au lăsat pe celelalte să încheie garnitura.

...Și iată-i pe turiștii noștri, coborînd — la următorul miez de noapte — obosiți, iritați, dezamăgiți pentru că niște slujbași sau niște organisme ale C.F.R.-ului îi consideră pe cei ce vor să-și petreacă timpul liber călătorind spre frumusețile țării, un fel de pleziriști de altă dată. Or, marea lor majoritate erau muncitori și tehnicieni a două întreprinderi industriale bucureștene.

Sebastian BONIFACIU

P. S. Cazul nefiind izolat ar putea face mai degrabă obiectul emisiunii „Reflector" decît al tele-enciclopediei!

UNDE MERGEM

SIMBATA

SCRIMĂ: azi și mîine, de la ora 9,00, sala Floreasca II, divizia A pe echipe — toate armele (etapa a V-a).

KAIAC-CANOE: azi și mîine, pe lacul Snagov, de la orele 9,00 și 16,00 — Regata internațională Snagov.

DUMINICA

FOTBAL: Stadionul Giulești, ora 17,30: I.M.U.M. — Metalul Plopeni; Stadionul Politehnica, ora 17,30: Știința Bacău — Metalul Tîrgoviște.